МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Волинський інститут післядипломної педагогічної освіти
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
Інститут педагогіки
ПОЛЬСЬКА АКАДЕМІЯ НАУК
«Полоністичний Бюлетень»
ФУНДАЦІЯ РОЗВИТКУ ДВОМОВНОСТІ «EDUNOWA»
БІЛОСТОЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет

СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ МЕТОДИКИ ВИВЧЕННЯ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ

Збірник тез доповідей
VI Міжнародного науково-методичного семінару

Київ – Луцьк – Варшава – Білосток, 19–23 жовтня 2026 року

Луцьк
Вежа-Друк
2026

УДК 373.016:811.162.1+811.162.1:378.016(08)
С 34

Рекомендовано до друку на засіданні кафедри
полоністики і перекладу
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 4 від 03 листопада 2026 року)

ОРГАНІЗАТОРИ:

Інститут педагогіки Національної академії педагогічних наук України
Полоністичний Бюлетень Польської академії наук
Фундація розвитку двомовності «Edunova»
Філологічний факультет Білостоцького унііерситету
Волинський інститут післядипломної педагогічної освіти
Волинське відділення Спілки вчителів-полоністів України ім. Габріелі Запольської
Волинський національний університет імені Лесі Українки
Інститут Польщі
Навчально-наукова лабораторія полоністичних і глотодидактичних студій
Навчально-наукова лабораторія українсько-польського перекладу
Навчально-науковий інститут неперервної освіти

Голова оргкомітету:

Анатолій Цьось, ректор Волинського національного університету імені Лесі Українки, доктор фізичного виховання і спорту, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Наукові керівники:

Наталія Богданець-Білоскаленко, доктор педагогічних наук, завідувач відділу навчання мов національних меншин і зарубіжної літератури Інституту педагогіки НАПН України;

Світлана Сухарєва, доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри полоністики і перекладу Волинського національного університету, координатор Інституту Польщі;

Наталія Цьолик, кандидат філологічних наук, доцент кафедри полоністики і перекладу Волинського національного університету, координатор Інституту Польщі, завідувач Науково-навчальної лабораторії українсько-польського перекладу;

Віктор Яручик, декан факультету філології та журналістики, кандидат філологічних наук, доцент, Волинський національний університет імені Лесі Українки;

Світлана Зінчук, голова Волинського відділення Спілки вчителів-полоністів України ім. Габріелі Запольської

Світлана Степанюк, завідувач відділу гуманітарних дисциплін, Волинський інститут післядипломної педагогічної освіти;

Леся Качковська, директор Навчально-наукового інституту неперервної освіти ВНУ ім. Лесі Українки, кандидат історичних наук, Волинський національний університет імені Лесі Українки;

С 34 **Стан і перспективи методики вивчення польської мови у закладах середньої та вищої освіти**: зб. тез доповідей ; Київ – Луцьк – Варшава – Білосток, 19–23 жовт. 2026 р. Луцьк : Вежа-Друк, 2026. 556 с.

Тези міжнародного семінару (19–23 жовтня 2025 року, Інститут педагогіки НАПН України – Волинський національний університет імені Лесі Українки – Полоністичний бюлетень ПАН – Філологічний факультет Білостоцького університету) присвячені дослідженню методики викладання польської мови у закладах середньої та вищої освіти, її лінгвістичним, літературознавчим і перекладознавчим аспектам, а також зв'язку з іншими суміжними дидактичними дисциплінами. Звернено увагу на інноваційні методи вивчення іноземної мови в умовах цифрового розвитку суспільства. Для науковців, викладачів, докторантів, аспірантів, студентів гуманітарних закладів вищої освіти та вчителів загальноосвітніх шкіл.

УДК 373.016:811.162.1+811.162.1:378.016(08)

© Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2026
© Навчально-наукова лабораторія полоністичних і глотодидактичних студій, 2026
© Інститут Польщі, 2026
© Навчально-наукова лабораторія українсько-польського перекладу, 2026
© Навчально-науковий інститут неперервної освіти, 2026

Цьолик Наталія
«Доки тебе хтось любить, померти неможливо?»: до проблеми емоцій у творі Катерини Бабкіної «Мам, пам'ятаєш?» ……...499
Чепурко Софія (науковий керівник: **Полежаєва Тетяна**)
Науково-технічна термінологія в лексико-семантичній системі роману С. Лема «Соляріс» ……503
Чирук Дарина (науковий керівник: **Моклиця Андрій**)
Сучасна польська реклама як дидактичний мптеріал у навчанні польської мови як іноземної …507
Швець Софія (науковий керівник: **Вишневська Оксана**)
Вербальний супровід Різдва у поляків і українців ……..512
Шилак Софія (науковий керівник: **Цьолик Наталія**)
Лексико-семантичні особливості сучасної польської рекламної мови ……515
Шкіцька Ірина
Фонетичні труднощі українців у вивченні польської мови: типові помилки та шляхи їх подолання……...519
Шнит Ігор (науковий керівник: **Цьолик Наталія**)
Фальшиві друзі перекладача як прояв міжмовної омонімії в польсько-українському перекладі ……525
Шпорлюк Вікторія (науковий керівник: **Цьолик Наталія**)
Між текстом та артикуляцією: втрати та компенсації в субтитрах і дубляжі сучасного польського кіно …….528
Шубалий Олександр
Формування образу українця в сучасній польській літературі …….533
Юрченко Анна (науковий керівник: **Моклиця Андрій**)
Архітектоніка кримінального роману в сучасній польській та українській літературах: Катажина Бонда та Ярина Вовк …….536
Юхимук Іванна (науковий керівник: **Яручик Ольга**)
Екзистенційні мотиви у творчості Бруно Шульца …….540
Яговець Мар'яна (науковий керівник: **Моклиця Андрій**)
Сленг у комунікації польської молоді: функції, способи творення та сфери поширення ……..543
Яручик Віктор
Підготовка вчителів: між академічними стандартами та потребами сучасної школи ……547
Яручик Ольга, Оксенюк Софія
Особливості індивідуальної поетики Болеслава Лесьмяна …….…….553

Ірина Шкіцька, доктор філологічних наук, професор, професор кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності, Західноукраїнський національний університет (м. Тернопіль)

Фонетичні труднощі українців у вивченні польської мови: типові помилки та шляхи їх подолання

Формування фонетичної компетентності з польської мови є однією з найскладніших ділянок у її навчанні українців. Попри генетичну спорідненість української та польської мов їхні фонетичні системи мають низку відмінностей, що зумовлює появу типових орфоепічних помилок. Вимова є базовим рівнем мовної компетенції, її порушення негативно впливає на розуміння мовлення та ефективність спілкування. З огляду на це аналіз типових орфоепічних помилок і формування методичних рекомендацій щодо їх уникнення є важливим завданням методики викладання польської мови як іноземної.

Проблематика труднощів, з якими стикаються українці, опановуючи польську фонетику, перебуває в центрі уваги фахівців із методики викладання польської мови як іноземної та теорії мовної інтерференції. У польській лінгводидактичній традиції вагомий внесок у концептуалізацію та висвітлення цих питань зробили П. Ґембаль, В. Міодунка [1], А. Ґурська [2], Д. Іздебська-Длуґош [3], Є. Ковалевський [4], А. Кравчук [5] та ін.

Мета нашої розвідки полягає в систематизації типових орфоепічних помилок українців, які вивчають польську мову, аналізі причин їх виникнення, а також у формулюванні методичних рекомендацій, спрямованих на їх запобігання та корекцію.

Фонетичні труднощі українців під час засвоєння польської мови мають системний характер і охоплюють різні рівні артикуляції. Кожен тип відхилень у вимові зумовлений конкретними інтерференційними чинниками та потребує відповідних методичних шляхів корекції. Зокрема, виявом інтерференції є заміщення польського задньоязикового проривного дзвінкого ***g*** [g] українським глотковим дзвінким щілинним ***ґ*** [ɦ]: *gadać* → *[ˈɦadatɕ] замість [ˈgadatɕ], *góra* → *[ˈɦura] (замість [ˈgura]), *głowa* → *[ˈɦwɔva] замість [ˈgwɔva]. Це пояснюється тим, що приголосний ***ґ*** у сучасній українській літературній мові має суттєво нижчу частотність порівняно з ***г***. Для виправлення цієї помилки доцільно застосовувати вправи на

контрастивне зіставлення мінімальних пар і спеціальні артикуляційні тренінги (*gazeta – газета*, *garaż – гараж*).

Українці часто помилково замінюють сполучення ***rz***, що позначає звук [ʐ], а в оглушеній позиції – [ʂ], сонорним тремтячим [r] під впливом аналогії з українською мовою, помилково вимовляючи *przykład* як *[ˈprɨkwat] замість [ˈpʂɨkwat] або *rzeka* як *[ˈrɛka] замість [ˈʐɛka]. Запобіганню таких помилок слугуватимуть вправи на зіставлення українських і польських відповідників (*море – morze*), слухові диктанти (*rzeka – ręka*), скоромовки (*Rzeka szeroka szumi*).

Ненормативна палаталізація польських африкат і фрикативів, зокрема у буквосполученнях ***cz, szcz*** (*szczęście* → *[ˈʃt͡ʃɛsʲcʲɛ] замість [ˈʂtʂɛɕt͡ɕɛ], *cześć* → *[ˈt͡ʃɛsʲcʲ] замість [ˈtʂɛɕt͡ɕ]), зумовлена специфікою українсько-польської мовної інтерференції, а також впливом російської мови. До того ж українськомовні студенти часто мають труднощі і з вимовою м'яких приголосних ***ć*** [t͡ɕ], ***ś*** [ɕ], ***dź*** [d͡ʑ], ***ź*** [ʑ], що нерідко артикулюються занадто твердо, наближаючись до українських [ц], [с], [дз], [з]. Це призводить до спотворення акустичного образу слова: *ciemny* → *[ˈcɛm.nɨ] замість [ˈt͡ɕɛm.nɨ], *świeca* → *[ˈsʲvjɛt͡sa] замість [ˈɕfjɛt͡sa], *dźwięk* → *[ˈdzʲvjɛŋk] замість [ˈd͡ʑvjɛŋk], *źle* → *[ʑʲlɛ] замість [ʑlɛ]. Для подолання гіпер- або недостатньої палаталізації доцільно застосовувати вправи з візуальним контролем (із використанням дзеркала), що дає змогу коригувати положення органів мовлення, а також відпрацьовувати нормативну вимову в контексті (*szczęście rodzinne, cześć kolegom, ciekawe ćwiczenie*). Особливу увагу слід приділяти артикуляційній позиції губ: під час вимови польських заясенних [ʂ], [tʂ] губи округлюються й висуваються вперед, що відрізняє їх від українських відповідників [ш], [ч].

Поширеним виявом інтерференції є також деформація вокалізму, зокрема заміна нормативного голосного [u] дифтонгом [ju] під впливом рідної мови (*komputer* → *[kɔmˈpjutɛr] замість [kɔmˈputɛr]), а також підміна польського дифтонга [au̯] у запозиченнях на зразок *autor, kosmonauci* українським [ав] (*[ˈaftɔr] замість [ˈau̯tɔr], *[kɔsmɔˈnavt͡ɕi] замість [kɔsmɔˈnau̯t͡ɕi]). Для усунення цих відхилень ефективними є вправи на матеріалі лексичних паралелей (*budżet – бюджет, autor – автор*) та системне читання вголос з акцентуванням на нормативній артикуляції.

У прикметниках чоловічого роду студенти-українці за аналогією до рідної мови часто помилково додають кінцевий йотовий елемент [j]: *dobry* → *[ˈdɔbrɨj] замість [ˈdɔbrɨ], *wesoły* → *[vɛˈsɔwɨj] замість

[vɛˈsɔwɨ], що є виявом морфонологічної інтерференції. З огляду на це доцільно практикувати вживання прикметників у складі словосполук (*bardzo dobry*, *jesteś wesoły*), де монофтонгічне закінчення чітко виокремлюється, а також застосовувати вправи, спрямовані на елімінацію кінцевого [j].

Порушення вимови польського задньоязикового глухого щілинного звука [x] (що графічно передається буквами ***h*** та ***ch***) виявляється у двох формах: заміні його на український глотковий дзвінкий щілинний ***ґ*** [ɦ] під впливом засвоєних у рідній мові слів (*alkohol* → *[ˈalkɔɦɔl] замість [ˈalkɔxɔl], *hałas* → *[ˈɦawas] замість [ˈxawas]) або в оминанні початкового звука (*historia* → *[isˈtɔrja] замість [xisˈtɔrja]). Для корекції окреслених девіацій варто використовувати вправи на зіставлення пар (*historia – gips*) та пропонувати читання текстів із високою частотністю ***h / ch***.

Початкове ***e*** українськомовні студенти нерідко вимовляють із протетичним [j] (*Europa* → *[jɛˈvrɔpa] замість [ɛwˈrɔpa]; *Ewa* → *[ˈjɛva] замість [ˈɛva]), що є наслідком інтерференції. Для виправлення цих відхилень необхідні артикуляційні тренінги, спрямовані на елімінацію протетичного [j] та забезпечення чистої вимови початкового [e], а також вправи на ідентифікацію відповідних лексем у контексті (*Europa jest piękna*, *Ewa mieszka w Krakowie*).

Типовою орфоепічною помилкою українців є також порушення норми вимови носових голосних ***ą*** та ***ę***, що виявляється або в їх повній деназалізації, або в асинхронному розкладі чи гіперкоректній позиційній вимові (*książkę* → *[ˈkɛɔnzĘkɛ] замість [ˈkɛɔ̃ʂkɛ]; *będę* → *[ˈbɛndɛn] замість [ˈbɛndɛ]). Подоланню цієї проблеми сприяє ізольоване відпрацювання артикуляції носових у різних позиціях (*kąt*, *ręka*) та диференційоване читання речень з урахуванням позиційних правил назалізації та деназалізації (*Podziwiam tę dziewczynę*, *Przeczytałem interesującą książkę*).

Поширеною помилкою вимови українськомовних студентів є нерозрізнення польського ***l*** і українського ***л***, взаємозаміна польського ***l*** [l] та ***ł*** [w]: *lalka* → *[ˈłalka], [ˈwalka] замість [ˈlalka], *mały* → *[ˈmałɨ], [ˈmalɨ] замість [ˈmawɨ]. Реагуючи на такі відхилення від норми, викладач повинен поєднувати пояснення особливостей їхньої вимови із зіставленням польсько-українських лексичних паралелей і системним опрацюванняи мінімальних пар (*lato – łatwo, lalka – ławka*).

Значним викликом для українськомовних здобувачів освіти є вимова слів зі скупченнями приголосних (*brzezina, chrząszcz, grzbiet*).

Засвоєння таких консонантних конфігурацій доцільно починати з уповільненого темпу з поступовим прискоренням і градаційним ускладненням морфологічної форми (*pszczoła → pszczoły → pszczółka → pszczółeczka → pszczółeczkami*). Відзначимо високу ефективність прийому ретроградного (поскладового) нарощування слів від кінця до початку (техніка «зворотного ланцюжка») у знятті артикуляційного напруження й послідовній автокорекції цілісної структури слова. Наприклад, лексема *uprzejmie* відпрацьовується в послідовності: *-mie → -rzejmie → uprzejmie*. Такий алгоритм є особливо продуктивним під час опрацювання довгих слів на зразок *usatysfakcjonowany*: *-wany → -nowany → -cjonowany → -fakcjonowany → -tysfakcjonowany → usatysfakcjonowany*. Окреслена «сходинкова» методика дає змогу студентам адаптуватися до складних артикуляційних переходів, запобігає редукції звукових сегментів і формує нормативний ритміко-інтонаційний малюнок слова [5, с. 277].

Серед «проблемних» у плані вимови виокремлюємо запозичені лексеми іншомовного походження – *menu, jury, Curie*, які українськомовні студенти під впливом рідної мови схильні адаптувати за засвоєними модельними зразками *[mɛˈnju], *[ʒuˈri], *[kʲuˈri]. Для закріплення нормативної польської вимови [ˈmɛ.ni], [ˈʐʲ.ri], [ˈki.ri] доцільно використовувати автентичні аудіозаписи та відпрацьовувати згадані одиниці в контексті (*Zamówiłem menu w restauracji*, *Jury oceniło występ, Maria Skłodowska-Curie była pierwszą kobietą profesorem na świecie* тощо). До власних назв, що зазнають графіко-фонетичного спотворення, належить також прізвище *Chopin*. Студенти часто помилково вимовляють його як *[ˈt͡ʂɔ.pin], тоді як нормативною є форма [ˈʃɔ.pɛn] із фіксованим наголосом на передостанньому складі. Використання аудіо- і відеоматеріалів, виконання вправ на створення словосполук / речень із «проблемними» словами (*Muzyka Chopina jest piękna*, *Festiwal Chopinowski odbywa się w Warszawie*) сприяє ефективній елімінації зазначених інтерференційних девіацій.

Помилкова заміна польського сонорного [j] голосним [i] в іменниках жіночого роду однини на ***-ja / -ia*** (*emancypacja* → *[ˈemant͡sɨpat͡ɕa] замість [ɛman.t͡sɨˈpat͡sja]), зумовлена інтерференційним впливом української орфоепічної норми щодо слів на ***-ія*** (*емансипація*), потребує вправ на зіставний аналіз міжмовних відповідників (*organizacja – організація*) та контрольоване читання вголос з акцентуванням на чистій вимові [j].

Окремої уваги заслуговує проблема позиційного оглушення губно-зубного приголосного ***w*** [v] → [f]. Українськомовні студенти нерідко ігнорують цю фонетичну закономірність і зберігають дзвінкість звука в позиції перед глухими приголосними: *we wtorek* *[ˈvɛ ˈvtɔrɛk] замість нормативного [ˈvɛ ˈftɔrɛk],*[ˈvt͡ʂɔraj] замість [ˈft͡ʂɔraj], *[ˈwɕistkɔ] замість [ˈfɕistkɔ]). Оскільки в українській мові аналогічні позиційні умови не спричиняють асимілятивного оглушення, доцільно наголошувати на системності цього явища в польській мові та опрацьовувати його на контрастивному матеріалі лексичних і синтагматичних паралелей.

Не слід забувати, що в польській мові наголос має фіксований характер, що часто спричиняє труднощі для українців, у рідній мові яких позиція наголосу є вільною та рухомою. Особливо часто помилки виникають у міжмовних омонімах і запозиченнях, які мають ідентичні українські відповідники (*banan, telefon, pomidor*). Систематична робота з автентичними аудіо- та відеоматеріалами, вправи на повторення з імітацією ритміки польської мови, а також акцентування уваги на винятках (зокрема грецизмах (*gramatyka, matematyka* і т.д.), а також складних дієслівних формах умовного способу на зразок *pojechalibyśmy*, де наголос падає на третій склад від кінця) сприяють поступовому усуненню акцентуаційних помилок.

Зауважмо, що українці часто починають вивчати англійську мову ще у школі, тоді як польську – значно пізніше, у старших класах або вже у вищій школі. Це означає, що на момент засвоєння польської фонетики вони мають сформовані артикуляційні навички англійської, які нерідко переносяться на польську мову. Такий «другий рівень інтерференції» створює специфічні труднощі, відмінні від тих, що спричинені лише українською фонетичною системою. Додатковим чинником є латинська графіка, яка посилює англійський вплив: студенти схильні інтерпретувати польські літери та буквосполучення крізь призму англійської орфографії, що ускладнює формування нормативних польських артикуляційних моделей.

Так, студенти нерідко вимовляють польський дрижачий [r] як англійський апроксимант [ɹ], унаслідок чого звук втрачає характерну виражену артикуляцію. До того ж через стійкі англійські графіко-фонетичні асоціації диграф ***ch*** підміняється африкатою [t͡ʃ], що спричиняє деформацію вимови (*chłopak* → *[t͡ʃlopak] замість [ˈxwɔpak]), польське ***c*** нерідко сприймають як *k*, унаслідок чого вимовляють [k] замість нормативного [t͡s], а ***u*** – плутають з

англійським голосним [ʌ] (за аналогією до англ. *but, bus, pub, cut*). Для корекції окреслених помилок ефективним є контрастивне зіставлення польських та англійських прикладів, наочне пояснення артикуляційних відмінностей і систематичне тренування нормативної вимови в коротких діалогах.

Польський губно-зубний ***w*** [v] початківці часто артикулюють як англійський ***w*** [w], а сполучення ***ge*** помилково відтворюють як африкату [d͡ʒ] за аналогією до англійських *general* чи *gesture.* Нерідкою також є зумовлена впливом англійської мови небажана аспірація приголосних ***t*** і ***d***: [tʰ], [dʰ] замість [t], [d]. Такі девіації потребують підвищеної уваги викладача. Методично доцільними є вправи на порівняння польської та англійської артикуляційних систем: порівняння вимови ***w*** у парах *water* (англ.) – *woda* (пол.), зіставлення звуків [gʲ] і [d͡ʒ], а також вправи на відпрацювання непридихової вимови зубних ***t*** і ***d***. Це сприяє чіткому розмежуванню двох іноземних мов та елімінації інтерференційного переносу.

Таким чином, фонетичні труднощі українців у засвоєнні польської мови мають комплексний характер і зумовлені як міжмовною інтерференцією з боку фонетичної системи рідної мови, так і впливом англійської, яку більшість студентів починає вивчати раніше. Типові помилки охоплюють широкий спектр явищ – від заміни окремих звуків і спотворення груп приголосних до порушення норм акцентуації та інтерференції у вимові інтернаціоналізмів. Систематичний аналіз цих помилок дає змогу не лише окреслити їхню природу, а й запропонувати ефективні методичні стратегії для їх подолання. Рекомендації, що передбачають контрастивне зіставлення українських, польських та англійських артикуляційних моделей, використання автентичних матеріалів, проведення слухових диктантів, читання скоромовок і виконання вправ на відтворення ритміки іноземної мови, створюють умови для формування стійкої фонетичної компетенції.

Література

1. Gębal P. E, Miodunka W. T. Dydaktyka i metodyka nauczania języka polskiego jako obcego i drugiego. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2020. 454 s.
2. Górska A. Bledy studentów z Ukrainy zapobieganie i eliminacja w grupach o zróżnicowanych możliwościach (na podstawie doświadczeń Centrum Partnerstwa Wschodniego Uniwersytetu Opolskiego). *Acta Uniwersitatis Lodziensis. Kształce nie polonistyczne cudzoziemców.* 2015. t. 22. s. 358-370. DOI: https://doi.org/10.18778/0860-6587.22.24.

3. Izdebska-Długosz D. Błędy gramatyczne w polszczyźnie studentów ukraińskojęzyczmych. Kraków: Księgarnia Akademicka. 2021. 470 s.
4. Kowalewski J. Język polski na Ukrainie w perspektywie glottodydaktycznej. Kraków: Universitas, 2017. 272 s.
Krawczuk A., Kowalewski J. Metodyka nauczania języka polskiego. Język i kultura w dydaktyce polonistycznej na Ukrainie: Podręcznik dla szkół wyższych. Kijów: Firma «INKOS», 2017. 324 s.

Ігор Шнит, *здобувач освіти 4 курсу ОПП «Мова та література (польська). Переклад» факультету філології та журналістики Волинського національного університету імені Лесі Українки*
Науковий керівник: ***Наталія Цьолик,*** *кандидат філологічних наук, доцент кафедри полоністики і перекладу Волинського національного університету імені Лесі Українки*

Фальшиві друзі перекладача як прояв міжмовної омонімії в польсько-українському перекладі

Міжмовна омонімія є одним із явищ, що ускладнюють вивчення іноземних мов і переклад, особливо у споріднених мовах, до яких належать польська та українська. Спільне походження й історичні контакти полегшують розуміння багатьох лексичних одиниць, проте водночас можуть спричиняти помилкові асоціації. Слова, подібні за формою, не завжди мають однакове значення. Такі одиниці називають «фальшивими друзями перекладача». Їх вивчення важливе для перекладознавства та зіставної лексикології, оскільки дає змогу виявити причини лексичних помилок і міжмовної інтерференції.

Мета дослідження полягає у визначенні характерних ознак «фальшивих друзів перекладача», з'ясуванні причин їх виникнення та аналізі труднощів польсько-українського перекладу. Матеріалом слугують польські й українські лексеми, формальна подібність яких

Наукове видання

СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ МЕТОДИКИ ВИВЧЕННЯ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ТА ВИЩОЇ ОСВІТИ

Збірник тез доповідей
VI Міжнародного науково-методичного семінару

Київ – Луцьк – Варшава – Білосток, 19–23 жовтня 2026 року

Друкується в авторській редакції
Технічний редактор *І. В. Захарчук*

Формат 60х84 $^{1}/_{16}$. Обсяг 34,8 ум. друк. арк., 29,72 обл.-вид. арк.
Наклад 100 пр. Зам. 53. Видавець і виготовлювач - Вежа-Друк
(м. Луцьк, вул. Шопена, 12, тел. (0332) 29-90-65).
Свідоцтво Держ. комітету телебачення та радіомовлення України
ДК № 4607 від 30.08.2013 р.